

РУСКИ НОВИНИ

ЗА РУСИНОХ У КРАЉОВИНИ ЈУГОСЛАВИЈЕ

Виходија свакија тиједан. — Предплате на рок 60 дни, па по року 30 дни. За Америку и други крај 2 долари рочне.

Предплату и штапки штампа до Редакције у Управи треба посыпјати на адресу: „Руски Новини“ Панчево (Југославија).

Една смутна билансија.

(Незнане и причина одпадох од вири).

«Добри глас чује не далеко, а не добри иже далеко» — гвари присловка. И о нашем же народу велико бешедовало и на далеко буји вон познати засмо чесноту. Але уж даскељо мешани бешедуше и пише о Русинох већеј як звичайно. Не бешедуше не и не није звичај о његовој краснијим својствима и чеснотима, але о том, як преврало и мењало тоје, но другим начином познатије — споју вири. Тоту гањбу нацаги на наш чесни руски народ даскељо батогашах — одпадијкох.

Розуми ће, же овој розумније буде Русинох шаџовац во тих маскелах стројених синох, але до нас тераз стой, да поту чарну точку у нашој историји пригреме, да поту брудну штапицу вичи-сјеме. Понеке уж цела тата батогашка комендија зас «прадјевску» виру завршена, вредно спрвиц на концу тога року билатију. Кед сцеме зио личине, треба пайперш знац његовој причини. А яки же причини таје тај батогашка комендија?

На первим месеци приходи не више. Уж стари југајски гречески мудреји, гвари, же причина шикому зиу на чине познати. Хто сије читај, мушки познаје буки, хто сије раховац, мушки познаје пумери. Баз того знаније ист али чијајије авт ријонања.

Же би дахто могол позабији и почитовац својој вири, мушки ю пайперш познаје, а познаје вири здобудуше зас трудбу и ўспоменосије. Як тај приклад може познаје и любије својој вири тог, коги ишда або барз једно ходле ище ако даско на југаја, або когору мак лебо онел друђеј вири, коги — погутијај. Як може познати и любије својој вири човек, коги не одблукал до швета, за-адубил својој и ишда ће не потрудије да вежде дајку добру књижу, до беше-дује о вири, до рукох. Але место тога виского у немају Фебруару и марту

брал до рукох безбожни новини и књижки слухал агитације проје вири и, штапко тримал за когори грош. Таким незнанијом у стварох вири барз, леко вири времениц. Па и један од тих прадјевских батогашах отвореној поведи: Је не зnam ли о једином вири ић, не знам, гаје икакој я припадам, не знам, якако ми буји ојец, гај јакој ајдо и прадједо припадам, барз потребио, да будземе добре поу-И прето мије, штапко једно. Пойдзем там, чеви у стварох вири. У јединим виријама, же будзем мај већеј хасну.

Таки људије готови за два динари предај и вири и цркву и нашејо.

Ніда не поземе забуји, же ишце ишто зас побожности не виступел зас греко-католицким вири. Но и тоги одпадији, не одстујају од своје вири прето, же им побожности у нас заједнија. Их при-цајују неми казателници, празни спо-ведални и празни церкви.

Кажди тот, хто својој вири позна, буде ю любиј и цо баржей ю буде ю познај, то баржей ю буде ю любиј. Би

кјасоту правдох Христових открытија Бог тим, коги њего гивдајо ширим ширином. Не забудиме тиж, же вира то дарунок Божији, коги треба вимодлјиц — Зас молитву отримаме св. вири у чамиј самим и поврачиме страдањи наших, братох назад гај единеј правдивеј, нашеј грекокатолије. Цркви, за когу је отцове и нашој живи законовиц дали до жени на Волинију, Подлинију, Подкарпату, але и је сје на одрекама.

Тоти смутни подиј муша нам относије очи и ми мушиме увидији, як нам ојец, гај јакој ајдо и прадједо припадам, барз потребио, да будземе добре поу-И прето мије, штапко једно. Пойдзем там, чеви у стварох вири. У јединим виријама, же будзем мај већеј хасну. мушки је основац «Брачно христијанске науки» и поучовац и утврдовац једини других у вири чек је највећим добије. Апостол Петро спомиња: «Брачца, будите трезви и бдите, проширијте Ваша душевијајеј как лев ријуци обиходи и гледајте да прелидите. Ќому је прихтијасе честиви у вирија зијаји, же токи страдања подноша и брачца јато у вијеџе».

Часи су таки, же вири својој мушиме брачни, а як јо може брачнији, то јо не позна? Зато мушки је у вири добре поучовац (зас књижки и зас науки у цркви и школи) та већ будземе тверди и живи члени: нашеј грекокатолије. Цркви.

Политична криза у Французкој.

I

У остатија днија они цјалога штета досје посали, вијеви, же демократски унаприји на Французку. Уж већеј јак два способа владају на Французкој велики мешави прејло, як страшина подија у Марсјалији. Стависки зас своја фальшивима сјесија обраћена увагу штета на Французкој-бонами и чеками упраћају коло 90 ку и Југославију. Не јем то, але и ну-кашије положаје у Французкој постало је влада Думерга мушена одсту-таке, же влада Думерга мушена одсту-тије, а на једно место пријеша нова влада Оланџана. Понеке Французка ма петка у Европи ишчу бешеду, зато барз по-требно розматрају нукаше положаје тајеј држави.

Криза Французкој демократији.

Вељки финансијски ткачадији Ст-радикално-социјалистичка странка. До

тога року, о когијаја познати је то бујије доројеј ясно, — не моговије својој роботу којиције без тих, које мало власи. И панесеје штадство укажало же го помагалији могући и богати министри. Особено го помагала тајна организација «плембодији мулјарох» (фрамасенеји) и радикално-социјалистичка странка. До тајеј годинеј роботији бујије зимишани бујни

председатель влади Шотан и министри Деламе, Шерон и Боне.

Теди бул председником влади Деладе, котри ще усилюва, да недно зека своїма «братами масонами» скріє працьеточ тогу вельку ганьбу. Але ще народ не дал ємириц У Парижу и других великих містах приїшо до незадовільства и немирох проци влади. Особено розвинуло своє активо буши вояни у швейцарській війні и організація «Огнєво крижі». На улізах Парижа були велики демонстрації, Деладе дал до демонстраціях штрафи; були і мертві глави. То ще баржей давило народи гів. Влада мушела одступити, а потім владу зложел бувши президент республіки старий Думерг.

Думергова влада.

Нови председник влади мав баржеку роботу. Требело паймерте ємириц народ, бо баш теди бул забити суддя Пренс, котри водзел шліство у африк Стапінскаго. Требало ушориц державни фінансі и дзвінну авторитет влади. Народ барз крашне приїх Думергу з владу. Фінансійске пошокене не єширою та, же ще цени почали дзвініти. А міністер лініаків ділох Барту подали ще велькі роботи, да виміри Французку з Італію, а вен Італію з югославію. Прето путовал Барту до Варшави, Праги, Бечурашту и Београду. Але часу, кед ще договорня належніше розвали и кед наш Краіль Александр поїх на договорня до Парижу, притом страшни агентат у Марселе и двох великих бордох за мир у швейцарію на велики смугок цалого швейцарію.

Імски.

СТАРИ ДЛУЖНІЦІ ПОСИЛАЙЦЕ ПРЕДПЛАТУ!

М. С.

О „Завражнім благу“ І. Ризнич.

(У Руским Календару за 1935. р.)

Не думам я ту писац критику той коже, бо то не мої ціль. Снем лем ту дано сном, о самим „Автору“ того твору. Кумам же не редакцію нашого календаря требата признац, хто туту ствар написац, бо яшчак ще чюдай добрей славы календара.

Ствар в у тим, яко „Завражніе благо“ то преробена українська оперта „Запорожский клад“, котру написац Вавченко-Писонець. Ми розумім, яко мож дацо преложиц в українського язика на вану біневу, розумім, яко же мож дацо преробиц за нашо обставин. Але при тим треба візнати, яко то превоц, яко же то преробене. А присвойковиц себе автором преробленого и то досц поділ преробленого твору не щимеже допушкован. Добре бы було, да то п. Ризнич пряме до знаня. А же автор не думал да візнати, же вон то яко преробел о тих пісніцах к токи його слова.

Союз Народох за Югославію.

Мадярска осудзена.

Розправа о югославійскій тужби проци Мадярской за агентат на цяго Края пред Союзом Народох була доси бурна, бо Мадярска не сцела признац, же ей власци помагали агентаторах Французка и Англія єшиловавши, да та спор реши на мирни способи то им пошло за руку. И Югославия и Мадярска пристала на слідующу Резолюцию.

1. Савет Союза Народох презіденти же тоукю чубствіа цалого Союзу, вибіює сочувство пре агентат, пре котри пострадал животом югославійскій Вітески Краіль Александер I. Зєдинитель и п. Луй Барту, осудзяючи тогу гадю злочин, приєднуючи ще смутку югославійскій нації и французькій нації и пита, да шиїфи, котры суть криби, буду погаранти.

2. Савет напомина державох, да не понагаю и не перзи на своїм територію піаку терористичну роботу з політичним цілью, сні єдна держава не шиме піц залисдзяю, що би препречено таї діла иже одна влада муні помагац другей влади у тим ціллю (да ще терористи проганяю), кед ще то од ной пита, а тогу дужносць мало у першим шире члены Союза, да пошуюю трансіон и самосталености едини других.

3. Савет Дружтва Народох юністас на основу розправи о тужби югославійскій влади и на основу документах, котри Югославия той тужбі приложила, же на далоедни мадярски власци гада отвічательності гонем пре недзьбалосц у препречаню марсейского агентату.

за на коану: „Шицким драматичским друштвом хторкя треба даціс упутства, дава пітор“. То віаки, же п. Ризнич сам вола себі автором.

А о мялікай вредносці роботи п. Ризничівідто то, яко вон зос оперети Писонецкого направял неукрету „Лініядю“, Вон временісямена особох (Тук заместо Будз, Катік, заместо Ганя), а і самі сцена напрекруцял таі, же од того цала ствар пострадала. А що шицькі цісніх, які би було, да их „автор“ які не поздават. Біо то обще познато, ще пися: „Чорна хмаря звал ліману“ то не пися пана Ризничі, але вона вінагта зос оперети „Запорожець за дунайм“ Артемінскаго. Не пікне буц, як п. Ризнич зодал:

Чорной хмарой за дубровой,
Розклада ся туман...

але

Чорна хмаря звал дуброви
Простегаілась по дунай...

Лепше би було, да ще беф пременю преведено „Запорожскій клад“, були бы писні голім красни. Не було бік квітавильних віршох, а сама пісня була бік баржей комічна

тата. Прето мадярска юлада дужна да покара тоги своїо власці, за котри ще ѿтверди, же суть криби и о тим муні Мадярска дац извештай Союзу Народох.

4. У тей точкі одредауе Савет Союза Народох, да ще установи у Союзу Олбор делегатах 10 державох, котри мало виробиц піан за міжнародну добрарбу о борбі проци поширеного тероризму, бо дотерашні міжнародні закони су недобольни.

Тога резолюция прията єдногласно. Як видаме, Югославії дал Союз Народох зелобольство-зос тим, же признац криби Мадярской за агентат и Мадярска муні ище раз строго и точно вишідзіши, на кельо ей власци помагали терористам.

Take решение югославійскій тужби виболало юдосці у цалым юбене, бо да Союз Народох иншак одлучіц, да не осудзял Мадярскую, мотю би присц у Европі до барз ческіх и вельзіх подійох.

Tak тэраз ўшорені на мирни спосіб два найбажнейши питання европейскій политики: Ствар Саари, о котрой зме у прешлім числу писали и ствар марсейского агентату.

СОЮЗ БАЛТИЙСКИХ ДЕРЖАВОХ.

Три мажи держави нал Балтийским морілом: Літва, Латвія и Естонія (весьма малко 5 мільйонів жителюх) зайдзічели ждані собу союз, спікни союзу Малай Літвіні. Од тэраз будаў воін у болкашнай политики настулац споразумлю, а пакрабеши тих договору у газдебескіх пытаньёх. — То палкож разумлю, бо у пешвашнім часу мажи держави не можу ще саси за себе добольно разбіяц и напредобан.

БОЛЬШІВІКИ ДАЛЕЙ ЗАБИВАЮ.

Тих дньох заітрэвали большівіцы ў Москві, ёс особи, котрых оскаржэн, же стаціи ў лікіи зос Ніколаевію, котри забіг большівіцкаго предстаяні Кірова. Понтырэялі их без суду. Большивіція юлада видала

(французія), не так, як тэраз. Треба брат пранеск піціц лісні, котри ще у той оперета находілі.

Час и место подіек у „Завражнім благу“ не ёзячіц и то його слаба страна. Дещоце было іхабіц так іс в у „Запорожскім кладу“: час при концу 18. століття, а место разумічне на Україні. А так як тэраз то п. Ризнич преробіц не може не у представі указац краске піародні облачані, народні танцы и пісні, грачи ще пачинаючи характер твору.

Тиж не ясно, яко то благо. Тук засда Ризнич о гня не гуторя, але у „Запорожскім кладу“ гутори Будз (Ризничі Тух) таі: „Мой праціло Петра Будз бул бірз богати запорожскі старшина. Вон зос свояма однажжніма хуракамі одяг я од Туркох велько блашо велько ценені, з едзю белесу: міліон!“ То віаки засац сідзяць походиц тогу „Завражніе благо“. О тих блідох він ще терна у пародзе на Україні велько приводеда. И тог момент муніц п. Ризнич пагожац, бо юніц „Завражніе благо“ вска вредносці и нет здісліа го представі.

тераз наредбу, же золотичних юридици тро-
ба осудити пайдужей за три дні, на шам-
шо ім даць бранителюх и таїх их що ма-
штреяць без подилювання. Таки то бопланівка!

ПОЛЬСКА АЗВІГА ГЛАВУ.

Понеже же у остатнім часу Польська у
всіх стборох проціві своєї старій при-
тельки Французькій и така премієрка у поль-
ській вондашій політиці винесла її що тол-
кує, прето познати польським політичарям
Радибіл Міяєсл вовнишаром, же Польська ви-
ступає проти Французькій, лем сие, да Фран-
цузька поступа з Польську як зас колозні, а
но як зас себе подіжну державу.

Відома женідба и стари лістине.

(Кед почурела легінська крев).

Руски Крестур, десембра 1934.

Преф війну залидав у нас обичай
превчасних женідб. Нашідок таких
женідб був тот, же ще млади супруж-
ніци про десницьки розум часто роз-
ходилися. Пре тики женідби приходила
и превчасна старосць и пімерці наших
женох. Було таї біль, же ще наш народ
дегенерирал: постане слаби, хорльовити и
поміс пімерць.

Ночаю ще проши таких женідб
онтиро гутториц и писац. Слюми не до-
раз и добра страна вічесних женідб, але
ридко. Добри страни вічесних же-
нідб почали ще пілком подіньовиц
як да их ані нет. Медзутим що ще слу-
чело того року? Док ще други роки
вінчали у нас по 50--60 пари, тогу
року ще вінчали ще 32 пари. Могло
бы ще новесць, же то прето, бо за же-
нідбу доросли тити легіни, що ще у вій-
ни родзели, а тих не барз велью єст.
Але, у нас легініох єст велік як ще
дужа. На остатній відгукії було вельо
легініох. Скорей ишли на відгукії
лем поженети. А таїх єст у нас досі
и таких легініох, по давно виснужили
Країн. Єдиних и других єст преко 100.
Чи то добра новиза у нашим народже?
Чи не будзе требаць піднімати легініох
на женідбу, як ще їм скорей спера-
но? Чи тога новиза ма озбальшу причину?
Здогадаймо ще істине, чи було ско-
рій причини за превчасну женідбу. Ізра-
вей причини не було. Вдерел до нашого
народу таки обішай и не мож то було
зверті. Шодзе руцін пішевак, лем да им
щє десном дошибодзи чкодіва прев-
часна женідба. Єдин почал, други не
сідел буць торини и так то ішло далей и
далей.

Яка би була причина терапії по-
явив у нас, же ще лісіане не сцу жени?
Баржей би ще могло новесць правей іри-
чнини нез. Заведла не така «мода», бо
тієць ю запале, же ще не сцу легіни же-
ніць юї у таких ділох, дзе єст іншікого

Ви ище не послали предплату?

Конець року уж ту, — пошице предплату такої! — Зато у тим числу
посилаже чеки. Кажди предплатник най на чеку винше дружку суму и пай
ю такої прида на пошту. Ми десць чекали!

ОСТАТНІ УЖ ЧАС, ДА СВОЮО ДЛУСТВО НАМИРИЦЕ.

АДМИНІСТРАЦІЯ „РУСКИХ НОВИНОХ“.

ЗЕМЛЯРИНА.

У неїм фінансійским закону, котри
ма присц пред Народні Скупщіни, одре-
длено, же порція од жемі вінчини 10%, од
чистого Катаstralного приходу. Віної було
12%.

МАДЯРСКИ ДЕРЖАВЯНС МУІІА СЕЛІЦ.

У остатніх ділох нашо власці виселили
до Мадярській беніїї мадярських державиц, котрі
вотри до таїх мали дозволу за живот у
Югославії. Прето дзвінки Мадяре вільну
явили. Але то члвком ясно, же кожда держава
може яким час першні у себе щудих
державиц, але не можи их цертиз бути и
да працю відома час одказаць на гостину.
Чудно ишак, же Мадяре юни жили у Юг
славії як у своїй державі.

У БЕОГРАДУ ЗАДОВОЛІНІ.

Београдскі побини вінчу ѿ величним
задоволіству, котре завладало у Београду
пре одніку Colosa Народох у стбарицінай
тужби проти Мадярській. Праведна тужба
Югославії призначала, а Мадярська осуджена:
Бразитсько ебропского мира можу бути под-
вільно задоволіні.

СТРАШНЕ УБОЙСТВО ПРАВОСІЛ ПАРОХА.

У малім базаре Пака срез Сааб. Но-
жега двоє братів Дане и Бранко Іванчев-
ович забили що шекерами орабославінного
пароха Спасима, його газдинко Слену Зиф-
робич и жінку гроточну үніціу Аунанку
Права причина тога страшного убийства иш-
еєспозната. Брати Іванчевичи були з паро-
хом Спасимом добри и багато вівторок 4.
дек, привез до цього щепар читай новини и
остали у щепади до седем годин вечар. А
нараз єсл ще требали ишд дому, побицаго-
вали зпод капуток жили шекери и нападли
на пароха, газдиню и үніціу, док Ева Ко-
вачевич, служниця сціла прес обнак. Випа-
тра же вони сціли пароха погарал, але ж-
шеви сцікаць, а парох и таї не маг пенежи.

ГОТОВИ ЗЕМУНСКИ МОСТ.

Венікі мост медни Земуном и Бео-
градом єш с цілком готови и 16. десембра
будзе отворени. Мост є справезн за трам-
вай, авта и за ючи.

МИН. СФТИЧА ВІТАЮ.

Наш мін. Іоніанініх ділох, п. Сфтич
брал іш 15. дес. з Женеви до Београду.
На драке у Шобаші и Загребу були серде-
чно привітани за зложестів народу. Мин.

УЖ ВІШОЛ

РУСКИ КАЛЕНДАР

за 1935. РОК

Може не достаць у кождій нашій па-
ролі и у Просвіти и Крестуре.

ЦЕНА МУ 10 ДИНАРИ.

